

Coses que passen

JOSEP ANTON

**Rosell
Pujol**

Necessitem contenció i també inversió

A partir de l'inici del nou any dues son les expressions que més es poden escoltar. La primera, després de lamentar tot el que 2010 ens ha deixat de projectes inacabats o jocs de fums per totes bandes és una de definitiva. «I ara venen les rebaixes». No es refereixen als descomptes comercials a les botigues, que tots d'una manera o altra esperem, sinó d'aquestes altres desvaloritzacions o reduccions que afecten la vida del país, tant en el vessant econòmic com en el social. Parlo dels dos conceptes perquè una altra de les frases repetides es així de clara: «¿Saps quants diners he guanyat aquest any?». És més que probable que menys que l'anterior, però si no s'ha perdut és que s'ha deixat de guanyar, i això en pura teoria econòmica acostuma a passar. Naturalment que millor que sempre es

La política del pegat no és la que reclama el moment, sinó del canvi o del recanvi

guanyi i cada vegada més, però qui es troba en aquesta circumstància ha de pensar que altres ho han perdut tot i potser no se'ls hi fa tant cas, almenys en alguns sectors, com en l'econòmic.

El que passa a la butxaca de cadascú és el que pateix el país. Davant les afirmacions, en un i altre sentit, seria bo col·locar-nos davant el mirall, a nivell individual i col·lectiu, per mirar-nos en ell. No emmirallar-nos, sinó veure les coses com són, o sigui mirant sense fer trampes. Vull dir que ho hauríem de fer com al teatre, amb certa distància perquè l'abast del que es veu sigui general i no concret en un sol aspecte. Penseu que en aquesta mirada hauríem de saber prendre les coses no totalment serioses, encara que sí del tot reals. Així veuríem que el diner no ho és tot i que altres elements, tant o més importants, han quedat al costat del camí i també s'han de redreçar. Moltes lleis pendents en matèria social han de ser tramitades per aconseguir un equilibri que el país necessita. La política del pegat no és la que reclama el moment, sinó del canvi i en alguns casos del recanvi. Així aconseguirem que les rebaixes no arribin a la vida pública, que necessita contenció però també inversió, si de veritat volem sortir-nos. ≡